

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.3.2025
COM(2025) 132 final

2025/0068 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen for
Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for Havnestatskontrol, der er nedsat ved Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol i forbindelse med den planlagte vedtagelse af beslutninger, der er nødvendige for, at EU's ordning for havnestatskontrol (PSC) som fastsat i direktiv 2009/16/EF kan fungere korrekt¹.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Parisaftalememorandummet (Paris MOU) om havnestatskontrol

Parisaftalememorandummet fastsætter en international ordning for inspektion af udenlandske skibe i andre nationale havne, der foretages af havnestatskontrollører med det formål at kontrollere, at skibsførerens, officerernes og besætningens kompetence samt skibets tilstand og udrustning opfylder kravene i internationale konventioner, og at fartøjet er bemannet og drives i overensstemmelse med gældende folkeret. Parisaftalememorandummet blev undertegnet den 26. januar 1982.

Direktiv 2009/16/EF (som ændret) indeholder procedurer og instrumenter i relation til Parisaftalememorandummet. Alle EU-medlemsstater² med søhavne samt Canada, Island, Montenegro, Norge og Den Russiske Føderation³ er parter i Parisaftalememorandummet. Den Europæiske Union er ikke part i Parisaftalememorandummet.

2.2. Den retsakt, der skal vedtages af Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet

For at EU's ordning for havnestatskontrol kan fungere, skal der træffes en række beslutninger hvert år inden for rammerne af Parisaftalememorandummet. Disse omfatter de enkelte medlemsstaters årlige inspektionsforpligtelse, det gennemsnitlige antal fejl og mangler samt tilbageholdelsesprocenter, der er nødvendige for den skibsriskoprofil, der anvendes til at udvælge skibe til inspektion, samt ajourføringer af instrukser og retningslinjer for, hvordan inspektionerne skal udføres.

Beslutningerne træffes ved konsensus på et årligt møde i Komitéen for Havnestatskontrol, som mødes hvert år i maj. Selv om aftalememorandummet ikke har håndhævelsesbeføjelser over for sine medlemsmyndigheder, bliver beslutninger truffet af det relevante kompetente

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

² Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige tiltrådte memorandummet den 26. januar 1982. Bulgarien tiltrådte memorandummet den 10. maj 2007. Kroatien tiltrådte memorandummet den 8. november 1996. Cypern tiltrådte memorandummet den 12. maj 2006. Estland tiltrådte memorandummet den 12. maj 2005, og Letland tiltrådte memorandummet den 12. maj 2005. Litauen tiltrådte memorandummet den 12. maj 2006. Malta tiltrådte memorandummet den 12. maj 2006. Polen tiltrådte memorandummet den 27. november 1991. Rumænien tiltrådte memorandummet den 10. maj 2007. Slovenien tiltrådte memorandummet den 15. maj 2003.

³ Den Russiske Føderations medlemskab af Parisaftalememorandummet blev suspenderet i 2022 efter landets uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine.

organ under Parisaftalememorandummet bindende for EU's medlemsstater i henhold til direktiv 2009/16/EF.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtager Rådet på forslag af Kommissionen en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i internationale organisationer såsom Parisaftalememorandummet, når de skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger.

Ved Rådets afgørelse (EU) 2016/381⁴ blev den holdning, der skulle indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen for Havnestatskontrol for perioden 2016-2019 fastlagt og blev på tilsvarende vis efterfulgt af Rådets afgørelse (EU) 2020/722⁵ for perioden 2020-2024.

Rådets afgørelse blev truffet efter en totrinsmodel. I selve afgørelsen blev de overordnede principper og retningslinjerne for Unionens holdning fastlagt for flere år ad gangen. Holdningen blev justeret forud for hvert årsmøde i Komitéen for Havnestatskontrol i et uofficielt kommissionsdokument, som skulle drøftes i Rådets Søtransportgruppe. Dette forslag har til formål at fastlægge Unionens holdning i Komitéen for Havnestatskontrol for perioden 2025-2029.

Den tilgang, der anvendes i dette forslag, skyldes den særlige beslutningsproces i Parisaftalememorandummet. I Parisaftalememorandummets forretningsorden fastsættes fristen for indsendelse af alle dokumenter fra parterne og de taskforcer, der har til opgave at opstille retningslinjer og instrukser, til seks uger før mødet i Komitéen for Havnestatskontrol. Først på dette tidspunkt er alle indlæg tilgængelige, og Kommissionen kan påbegynde sin analyse med henblik på at udarbejde et forslag til Unionens koordinerede holdning i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, som efterfølgende skal vedtages af Rådet. Da der kun er kort tid til rådighed til denne analyse, forberedelsen af Kommissionens forslag og Rådets vedtagelse, er proceduren for præcisering fra år til år af Unionens holdning fastsat i bilag 2.

På grundlag af direktiv 2009/16/EF har Unionen eksternt enekompetence vedrørende Parisaftalememorandummet.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2016/381 af 14. marts 2016 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol (EUT L 72 af 17.3.2016, s. 53).

⁵ Rådets afgørelse (EU) 2020/722 af 19. maj 2020 om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol i perioden 2020-2024 (EUT L 171 af 2.6.2020, s. 4).

retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Artikel 218, stk. 9, i TEUF finder anvendelse, uanset om Unionen er medlem af organet eller part i den pågældende aftale⁶.

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁷.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen for Havnestatskontrol er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig Parisaftalememorandummet.

Den retsakt, som Parisaftalememorandummet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt vil kunne få afgørende indflydelse på Unionens lovgivning, nærmere bestemt direktiv 2009/16/EF om havnestatskontrol, fordi Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet vedtager en række beslutninger, som skal træffes hvert år, for at direktivet kan fungere korrekt.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører søtransport. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 100, stk. 2, i TEUF.

⁶ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 64.

⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 100, stk. 2, i TEUF, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol ("Paris MOU") blev undertegnet den 26. januar 1982 i Paris og trådte i kraft den 1. juli 1982. Endvidere består Komitéen for Havnestatskontrol i henhold til afsnit 7.1 i Parisaftalememorandummet af en repræsentant for hver af søfartsmyndighederne og for Kommissionen og har de kompetencer, der er omhandlet i afsnit 7.3. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for Havnestatskontrol, bør fastlægges, da de afgørelser, der træffes af det kompetente organ under Parisaftalememorandummet, vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF⁸, f.eks. ved at fastsætte inspektionsforpligtelsen og det gennemsnitlige antal fejl og mangler samt tilbageholdelsesprocenter, der anvendes i skibets risikoprofil ved udvælgelse af fartøjer til inspektion, og ajourføring af instrukser og retningslinjer til inspektører, der udfører inspektionerne.
- (2) I direktiv 2009/16/EF opstilles Unionens retsregler for havnestatskontrol, og den hidtidige EU-lovgivning på området, der har været i kraft siden 1995, omformuleres og styrkes. Unionens retsregler er baseret på den struktur, der allerede er fastlagt ved Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol – en international organisation, som blev oprettet i 1982. For medlemsstaternes vedkommende er det direktiv 2009/16/EF, der fastsætter reglerne på EU-plan for gennemførelse i praksis af procedurerne, instrumenterne og arbejdet i Parisaftalememorandummet.
- (3) Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet mødes årligt og træffer under møderne beslutninger om en række punkter på dagsordenen, som er nødvendige for anvendelsen af direktiv 2009/16/EF.
- (4) Nærværende afgørelse omfatter perioden 2025-2029.
- (5) Unionens holdning skal udtrykkes af de EU-medlemsstater, hvis søfartsmyndigheder er medlem af Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet, og som handler i fællesskab i Unionens interesse —

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det årlige møde i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol ("Paris MOU"), er fastlagt i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det årlige møde i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet, præciseres fra år til år som fastlagt i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 3

Den holdning, der er omhandlet i artikel 1, vurderes og revideres om fornødent af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet i 2029.

Artikel 4

Den holdning, der er omhandlet i artikel 1, udtrykkes af de EU-medlemsstater, der er medlemmer af Komitéen for Havnestatskontrol under Parisaftalememorandummet, og som handler i fællesskab i Unionens interesse.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand